...చంద్రపరబ్రహ్మణేనమః.

శ్రీ

శంకరశతకము.

ఇది

రాజోలు తాలూకా చింతలపల్లి గ్రామ వాస్తవ్యులును
రామప్రభుశతక గోపబాలకశతకప్రముఖానేక గ్రంథ
రచయితలును భక్తవర్యులును
అయిన

కస్తూరి రామచంద్రరాయమంత్రీంద్రులచే

రచింపఁబడి ప్రకటింపఁబడినది.

—০৹৹০—

రాజోలు
శ్రీ నవమాలికా ముద్రాక్షరశాలలో
ముద్రింపఁబడినది.

1928.

శ్రీ

శంకరశతకము.

చం. కలుముల నీను చల్లని దృగంచలదీప్తుల దీనలోకమున్
వెలయఁగ గాచుచున్ గిరిజ వేడ్క విడెంబు లొసంగ మేలముల్
సలుప హాసన్ముఖంబున సజస్రము లోకశుభంబె చూచు నిన్
గొలిచెద పద్యదామమును గూర్చి ధరింపుము ప్రీతి శంకరా. ౧

చం. కులసతివంకచుట్టమని గొప్పగ జెప్పుదు వంతె కాని యా
నలినదళాక్షుఁ డెంతొ కఠినాత్ముఁ డటంచు దలంతు నాదు మొ
ర్రిల విని జాగుసేయుట పరాత్పర నీ విటసాక్షి శీఘ్రి స
త్ఫలదుడ వన్న నీకె తగు బాగగు సద్బిరుదంబు శంకరా. ౨

చం. మదనుడహంకరించి కుసుమాశుగముల్ పరగింప వెర్రినో
మదవతి సోకుచెయ్వనుచు మాధవువెంటన పర్వువెట్టవే
తుదమొదలజ్ఞతన్ దెలయదోచక జేసిన నాదుతప్పులన్
సదయుడవై క్షమింపుమివె సాగిలి మ్రొక్కి నుతింతు శంకరా. ౩

చం. చలిమలముద్దుకూతురు సచామరహస్తసరోజయై ముదం
బలర భజింప వేదవచనార్భటులన్ సనకాదులున్ నుతుల్
సలుపగ దీనలోకముల సత్కృపనేలుటె రాచకార్యమై
వెలసిన నీకృపాకలితవీక్షణమున్నది నెంతు శంకరా ౪

చం. పలువలు పామరుల్ జడులు పాతకులంచు దలంపకెంతయున్
దలచిన మాత్రనాక్షణమె ధన్యులజేయుటె నైజమంచు నిన్
దలచినుతింతు రూఢి గురుతల్పగు డైనశశాంకు బ్రీతితో
దలనిడి భూషణంబని ముదంబును జెందితిగాదె శంకరా. ౫

చం. పరమరుషామనస్కుడని పల్కుదు రజ్ఞులు నిన్ను వింత యా
సరసిజనేత్రముఖ్యులు వెసంగని భీతిని బర్వువెట్టగా
కరుణదలిర్ప లోకములు గాచుటె ధర్మమటంచునెంచియా
గరళవిషాగ్నిమ్రింగవె జగంబులు సంతసమంద శంకరా. ౬

చం. కన్నులకర్వుదీరగ చొకారపు నీటులు వింతగుల్కుము
వ్వన్నెమెకంబుతోలు గరువంబగు శౌలువ గాలిబువ్వలా
సన్నపసిండికంకణము లంగవిలిప్త విభూతియుంగిగా
చెన్నగు నీదు దర్శనము జేసి కృతార్థుడనౌదు శంకరా. ౭

చం. పరమకృపాబ్ధిభక్తజనపాపవిఖండను డిందిరామనో
హరసచివుండు దీనజనహర్షవిధాయి పరాత్పరుండు పా
మరజనకల్పభూజము సుమాసతి కన్నులపండువంచు హృ
త్సరసిజమందు జేర్చి నినుసన్నుతిజేసి తరింతు శంకరా. ౮

చం. మినుసిగ దేవరా గిరిజమేలము లాటెనటంచు కోపమూ
పునుకలుభూషణంబులె విభూతివిలిప్తతనూవికాశమే
యనువుననందమౌను శరణార్థులు భీతిలునట్లు మారుతా
శనతతి కంకణంబులె యసాధ్యము నిన్గణుతింప శంకరా. ౯

చం. సరసిజగర్భముఖ్యసురసంతతసేవితపాదపద్మయా
గిరిజను నీకు గూర్పగద గీష్పతిముఖ్యులు వేడ తారకా
సురహాననార్థమై మరుడు సూనశరంబులువేయ వెన్కముం
దరయకనంగు జేసితి వహార్యజ గోరవె మున్ను శంకరా. ౧౦

చం. నినుకరుణాసముద్రునిజనిర్ణయమున్ దెలియంగలేక కో
పనుడని పల్కుటజ్ఞతయె భక్తులబాములబెట్టితోడనే
చనివడి మట్టువెట్టుదువు భక్తినినుం శరణంబటన్నవే
ఘనవిషరాశినైన నిజకంఠమునందు భరింతు శంకరా. ౧౧

చం. శిరమున సర్వపావన విశేషకృపార్ద్రిత గంగ వెల్వ పా
మరనతకల్పభూరుహసమానత జాటుచుసర్వమంగళా
బిరుదము పూని శాంకరియభీష్టము లిచ్చుచునుండ లోకశం
కరుడవటంచు నీదుపదకంజములన్నుతియింతు శంకరా. ౧౨

చం. ధగధగలాడు దామ్రిరుచి దాల్చుజటావిసరంబు మేల్జకీ
సొగసగుపాగభోగితతి శుద్ధసువర్ణవిభూష లభ్రగా
పగశిఖపూలదండవృషబాధిపుడందలమైహిమాద్రికిం
నగజనుబెండ్లియాడజనునాటి యొయారమునెంతు శంకరా. ౧౩

చం. కరమనురక్తినీదుపదకంజములం మదినెంచి ఓంనమో
హరహరయంచు యొక్కపరినైనను జేయజలాభిషేకముం
పరమశివా కృపాబ్ధియని పల్కుచు పూజలుసేయనైతి పా
మరుడ మహాప్రభూసుతునిమాడ్కి భరింపుమటంచు శంకరా. ౧౪

చం. వరునిగ నిన్వరింప హిమవన్నగపుత్రి తపంబుజేయ నీ
వెరిగియు కైతవంపు వటువేషమునం జనివింతచేష్టలా
సరణి నిజేయ గారికనుసన్నల నబ్జముఖుల్ నినుం బరా
త్పరుడనకుండ హైన్యములపల్క సహించితివెట్లు శంకరా. ౯.

చం. దిసమొలబావతామ్రరుచిదీర్ఘజటల్ గలమేటి హారముల్
శ్వసనభుగాళి దాల్చుకరసారసమందు కపాలమాలికా
విసరముగల్గుచుట్టమని వేడ్కహిమాద్రిసుతుండునిన్ను దా
నసమచమత్కృతుల్ వలుకనార్యసహించెనె చూచి శంకరా. ౯

చం. అకలుషచిత్తుఁడో జనుఁడొ యంచు నిదానము జేయఁబూనుచో
నొకతఱిఁ జాలమానసుచు నోర్వక వైళమె తొట్రునొంది కో
రికలనొసంగి దీనులదరింపఁగజేయుదువంచు నీదుపా
దకమలసేవఁగోరితి కృతార్థుని జేయుము వేగ శంకరా. ౧౭

చం. పరమభయంకరోగ్రవిషబాధ సహింపక లోకమెల్ల త
త్తరపడి నిన్ను వేడ వడి దాని భుజించి పరోపకారమే
కరము విభూషణంబని జగంబుల జాటినయట్టి సత్కృపా
శరనిధివంచు నీదుపదసారసముల్ తలదాల్తుశంకరా. ౧౮

చం కపటమెఱుంగలేకొకొ వృకాఖ్యునకున్ వరమిచ్చి శూలియా
చపలునిచేత జిక్కఁబడ సారసనేత్రుఁడు దీర్చెనందుఁ దా
రపగతబుద్ధులై హరుఁడు నచ్యుతుఁడంచును భేదమేలదు
ష్టపతతి ఖండనార్థమయి సాధనముల్ గదియట్లు శంకరా. ౧౯

చం. శరధిబహుప్రయత్నములఁ జక్కఁ మథించి సురల్ సుధన్ పురం
దరుఁడమరావనీజము గదాధరుఁడిందిరఁ బొంది మోదసం
భరితుల యాటగాని విషబాధల నాపిరె మందహాసివై
గరళము లీల మ్రింగియు జగంబుల గాచితివీవు శంకరా. ౨౦

చం. వలమురిదాల్పు నీయెదుట వారవిలాసినిరీతి మోహినీ
లలనగ వింతసల్ప కమలాక్షుని మాయ మెఱుంగకో సతి
నిలు నిలు పోకుపోకుమని నివ్వెరబోతివటన్న మాటకై
తలచినచిత్తమున్ గలఁగె దర్పకుఁడెంతటివాఁడొ శంకరా. ౨౧

చం. వరవసుసంపదల్ గలుగు వారిజవాసిని నీకుఁ జెల్లెలై
పరఁగ మహానిధుల్ గలుగు భాగ్యముతోఁడ కుబేరుఁడాప్తుఁడై
సురనుతసర్వమంగళ వసూత్కరదాయిని రాణియై తగన్
తిరిపెము నెత్త గౌరవమె దేవ యథార్థమదెట్లు శంకరా. ౨౨

చం. దివిభువి నారదుండు మహతీస్వనమాధురి మీర నిచ్చలున్
శివుడు కృపార్ద్రచిత్తు డతిశీఘ్రఫలప్రదుడంచు బాడగా
జెవులకు బండువయ్యె నికజెప్పగజాలను మోహవార్ధిలో
దవిలి భవత్పదంబుల సదా మది నిల్పి భజింతు శంకరా. ౨౩

ఉ. బంగరుకొండ చేధనువు పట్టణ మన్నను వెండికొండ స
ర్వాంగములన్ విభూతి ధనవార్ధి కుబేరుడు నేస్తుడున్ జగ
న్మంగళయర్ధదేహము రమాసతిసోదరి యిన్ని గల్గినా
గొంగుపసిండి వాదనట గొప్పయె నైజము గాక శంకరా. ౨౪

చం. లలితయనంగనొక్క నవలామిహిశక్తుల నాదిశక్తి నా
గలదె తదాప్తలోకముల గల్పనసేయ భరింప ద్రుంపగా
జలజజవిష్ణు రుద్రులన జర్వితచర్వణులై రభేదమున్
దలపసమస్త దేవతలు తప్పక నీవె యటందు శంకరా. ౨౫

చం. సరసిజసంభవాత్మజుడు శర్వునిమామయటంచు దక్షున
ధ్వరమొగిజూడబోయినగదా రవిచంద్రముఖాదులైన యా
సురలు చపేటసత్కృతుల జొప్పడనొందిరి నీపదాబ్జసం
స్మరణ విరోధిపొత్తులిటు సంకటపాటు నిజంబు శంకరా. ౨౬

చం. విరివిగ విత్తసంచయము వేడను దానశనార్థియై మహే
శ్వరుడన పచ్చువయ్యతిథిచక్కభుజించిన మత్కుటుంబమే
వెగవునసైన దిన్న పదివేలుగ నాకదిచాలు నిన్ సదా
మరవక గొల్చుచుండుమతిమాత్రముముఖ్యముసుమ్ము శంకరా. ౨౭

చం. శతధృతిముఖ్యులున్ నిగమసార వచోవిభవంబు మీరగా
నతులొనరింప హాయిగ ననారతము న్వినిమోదమందునే
నతిరసహీనపద్యముల నల్లిన మెత్తునెయందువా ముదా
న్వితమగు దండ్రికిన్ సుతుని వేడుకపల్కులవెల్ల శంకరా. ౨౮

చం. కతమదియా భవచ్చరణకంజములన్మదినెంచిపద్యముల్
శతకమువ్రాయుభాగ్యమున చక్కఁగృతార్థుని జేయనెంచి యీ
గతికరపాదముల్ బిగియగట్టితి వంతియెచాలు నల్లితిన్
అతిముదమొంద దాల్చుమణిహారమె యంచుదలంచి శంకరా. ౨౯

చం. ఎరుగవెమత్ప్రతాపము నహీనవలాహకఘోషలొప్పపా
మరుడనుపాతకిన్ జముడ మన్ననసేయుము గెంటరాకు నీ
చరణసరోజముల్ వదలజాల నటంచనుపేక్షజూతువా
బిరుదముచెల్లునే జడులబ్రీతిని బ్రోచెదవంచు శంకరా. ౩౦

చం. విధిహరిసంస్తవంబులును వేదనుతుల్ రుచియించుగాని నన్
పదకరముల్ బిగించి శతపద్యములన్ రచియించుమంటి వీ
ముదుసలి బోసినోటిపదముల్ రుచియించునెశూలివెర్రియా
గదయనుకింవదంతి యిటుగాదె జగంబులకెక్క శంకరా. ౩౧

చం. అనుపమభక్తవత్సలుడ నంచు ముకుందుడుతానెగొప్ప వా
డనుకొనుగాక బాణునిదయార్ద్రత వాకిటగొల్వగాచి య
ద్దనుజునికై రణంబటుల దారుణభంగి నొనర్చినట్టినీ
కెనయనవచ్చునే జగదధీశ్వర సత్కరుణాబ్ధి శంకరా. ౩౨

చం. మదిగలసందియంబడుగ మానుదునెట్లు మృకండుసూతికిన్
బదియును నారు వర్షములె ప్రాయము వాడుగనుండవ్రాసె నా
విధి యటుగాదు నిన్ శరణువేడగ వాక్యముమార్చితీవెసి
పదకమలార్చనారతుల భాగ్యము లేమనవచ్చుశంకరా. ౩౩

చం. అనవరతాధ్వరవ్రతసమాచరణన్ గడునిష్ఠసల్పిదా
రనశనదీక్ష ఘోరతపమట్టొగి జేయుమహానుభావులన్
ఘనకరుణాబ్ధియంచు నుతిగాంచునిరక్షరకుక్షులన్ దగన్
మననమునభేదమూనకసమానకృపన్ గరుణింతు,శంకరా. ౩౪

చం. పరమకృపాతిరేకమున భక్తులఁబ్రోవరె మున్ను దేవతల్
శిరమున పార్థుడెంతయు కసింబిడిగుద్దులనొవ్వఁజేయఁగా
దరమున మెచ్చిపాశుపతధన్విగ జేసితివయ్య నీకృపా
గరిమనుతింపనేరికి నగణ్యముగాదె తలంప శంకరా. ౩౫

చం. నెలతలవామపార్శ్వమున నెత్తిన దాల్చితి వట్లు నైజమే
కులసతు లన్న భీతిలుచు గొప్పగ జూడక యున్న నాగనే
ఖలుగురుపత్ని గూడునతికాముకు లోకులు నవ్వ నట్లుగా
నెల తల దాల్చి తేల విననేర్తునె సత్య మదెట్లు శంకరా. ౩౬

చం. శతధృతి యెంతధైర్యఖని శర్వ భవత్సుతు నవ్వినాయకున్
అతులవికారసింధురముఖాన్వితు జేసియు లంబకుక్షిగా
నతకడె నీసుతుండ నని యార్వ తదాదిగ నిట్లు నన్ రజా
న్వితునిగ జేయ బోలు గనవే యది భారము నీకె శంకరా. ౩౭

చం. కరులు హరుల్ రథంబులు జగాన మెరు గెక్కనయందలంబులున్
పరువగువాహనంబులు నృపాలుర కందురు సర్వలోకముల్
పరగగ నేలు నీకు వృషభాధిపు డందల మన్న సత్యవా
క్సరణులబోధగాక మది సందియమయ్యెడు జుమ్మి శంకరా. ౩౮

చం. నిరతము నూకగింజ కడు నేర్పున నోట నిమిడ్చికొంచు న
త్వరగతి బోవుచీమగమి ధర్మము జూచితి జీవయాత్రకై
పరులను గొల్చి యట్లు జముబాధకు భీతిల నేల భక్తిని
చరణసరోజముల్ గొలువ జక్కనిభాగ్యము లబ్బు శంకరా. ౩౯

చం. జలదనినాదఘోషల నజస్రము దీనుల జూచి భీతిలన్
వలదు వరంబు లిత్తు ననువాక్యము బల్కుచు దీనవల్పమై
వెలసిననీపదాబ్జమును వేడ్క భజించెడుబుద్ధి నీక న
న్నలతులఁ గొల్వ్వమంచువిధి యట్లు లిఖింపగ జేతె శంకరా. ౪౦

చం. పెనకువ లాడియాడి గురి పెట్టి యనేకశరంబు లేసి నీ
జెనకి సహింపలేక యవిజేయుఁడ టంచు నెరింగి పార్థుఁడే
మనినను ముష్టిఘాతముల నట్లొనరింప సహించివానికే
మని విలుదాన మిచ్చితి దయాబ్ధి వటన్నను నీవె శంకరా. ౪౧

చం. రుద్రుఁ డటంచు భీతిలుచు రూఢి నినుం గనలేరమో జగత్
భద్రవిధాయివౌచు నిరపాయశుభస్థితులన్ జగంబుల
క్షుద్రత గాచుదైవమనుచున్ నిను నమ్మి భజించువారి న
య్యద్రిజ మెచ్చ నిచ్చలు దయామతిబ్రోతువు గాదె శంకరా. ౪౨

చం. పరుషములాడుగాక నను పామరు లజ్ఞత సర్వసాక్షి వీ
శ్వరుఁడవు నీవెరుంగుదువు సత్య మికేల భయంబు మూర్ఖులై
పరువపుగర్వముం దొడర పల్కిరి నిన్నె యధర్మకారులన్
ధర కరుణించు దైవమవు దానికి నెట్లు సహింతు శంకరా. ౪౩

చం. ఉక్షతురంగ మెక్కి రుచిరోజ్జ్వలసుందరమూర్తి వౌచు రు
ద్రాక్షసరంబు భూతియునుదాల్చి దరస్మిత మొప్ప మున్ను ప్ర
త్యక్షముగాగ దోచి నను ధన్యుని జేయవె నిత్యభక్తసం
రక్ష యుపేక్షజూడకు సురార్చితపాదసరోజ శంకరా. ౪౪

వం. అగజజగద్విభంబుల దృగంచలదీప్తులదెల్ప మూర్తులై
నిగమములోంశివా యనుచు నీరదఘోషబఠింప ప్రక్కన
న్నగధరపద్మసంభవు లనారతమున్నుతియింపవేల్పు లూ
డిగములు సేయ కొల్చుఁ గొనుదేవ నినున్ భజియింతు శంకరా ౪౫

చం. పులక లెసంగ నిప్పుడును పూర్వము నీకు జలాభిషేకముస్
సలిపినివేదనార మగుసంగతికి న్మదిసంశయింప నా
కలను హితోపదేశ మతిగాఢకృపారతి జేయ వేమహా
ఫలమిడవౌచు నిచ్చలును భక్తులబ్రోతువు గాదె శంకరా ౪౬

చం. అలసటబొందకుండ జపమక్కరలేక యె ఘోరనిష్ఠలన్
జలమునసల్పకుండ నరజామయినన్ శ్రమలేకసూక్ష్మరీతిన్
ఫలదుడుదైవమెవ్వడన పల్కె నభంబున నిశ్యవాణి తా
నలహరుడే యటంచు జలదార్భటులౌలెంతయు మ్రోయ శంకరా. ౪౭

చం. కుదురనిరోగబాధలను గుందుచు కాలము బోవ మేమొ నీ
యదనుగతించె పద్యముల నాహృదయాల్లని నైతి నంచు నా
యెదభయమంద నీకరుణ నీగతి పద్యములెల్ల నిట్టులే
పదముల జేర్ప జేసితివి భాగ్యము చెప్పదరంబె శంకరా. ౪౮

చం. అడుగగజాలగాని మన మాగదు కోపముబూనబోకు నీ
దడిగ ననారతంబుబ్రిమథస్తవముల్ నిగమాంతఘోష లే
ర్పడ వినుచుండినన్ త్వరను పాముల కంకణాదివైలన్
బడుగులబోలివజూతు వనుపల్కయథార్థమునా శంకరా. ౪౯

చం. హరికళబుట్టురాముడు మహాత్ముడు లోకహితార్థమంచు నా
దురమునరావణున్ దునుము దోసము పోవగ కోటిలింగముల్
స్థిరముగనిల్పి నిన్గొలువ దీవెనటంచు త్రిరూపధారివై
పరమపవిత్రిమూర్తివని పల్కితివంతురు కాదె శంకరా. ౫౦

చం. నెలతలుమెత్తురంచు నవనీస్థలి గొప్పది చిత్రనాట్యముల్
సలుపుటవింటిజూచితి ననుమతినై కలిధర్మమంచు నే
దలచితిగాని నీవు మునుతాండవకేళిని నయ్యుమాసతీ
తిలకము మెచ్చ జేసితట దీరెను సందియమెల్ల శంకరా. ౫౧

చం. పనిగొనుమంచు హస్తములు ఫాలమున న్నమకరించి సొమ్ములై
యినశశిపావకాదిసురలెల్ల హజారము గాచియుండగా
మనువులు సెప్ప పద్మజరమాధవముఖ్యులు వేచియుండ మ
జ్జనని పరాత్పరిం గలసి చక్కనికొల్వు వహింతు శంకరా. ౫౨

చం. కరువలిపట్టియొక్కత్రుటి కంధిదరించి ధరాత్మజాత కా
సరణిని రామముద్రికయొసంగియు లక్ష్మణు దేర్చి ధీరతన్
గురుతర కార్య నిర్వహణ కోవిదుడౌట తలంప నీమహా
సురుచిరసత్కళావిభవశోభ జనించుటగాదె శంకరా. ౫౩

చం. బడుగులుపాతకుల్ శఠులు పామరు లార్తులు కుయ్యిడంగనే
జడమతులార భీతిలక సంతసమందు డనారతంబు మీ
రడుగక యేమియున్ ఘనదయామతి బ్రోతును సత్యమంచు నె
వ్వఁడు నెలుగెత్తి చాటుదని పూర్వమె నిన్వినియుంటి శంకరా. ౫౪

ఉ. త్ర్యంబక యాపుళిందు డగుదాసుడు తిన్నడు మున్ను భక్తి దా
నంబక శీర్ణ మైనతనయంబక మొక్కటి నీకమర్చి వై
శంబ ద్వితీయనేత్ర మటులన్ బెకలింపగ నున్న మెచ్చి మో
క్షం బవలీల నిచ్చి తనుగాధ మహాద్భుత మయ్యె శంకరా. ౫౫

చం. అజవరదత్తదోర్బలమదాంధత రావణు డట్లు మూఢుడై
భుజములతీటచే పరమపూజ్యుని నిన్గణుతింప కుండ దా
రజతగిరీంద్ర మెత్తగ పరాత్పర నీపదమట్టులొత్త దా
గజిబిజియైనిరస్తబలగర్వుడు నయ్యెనుగాదె శంకరా. ౫౬

దండధరుండు నీకినుకదాజవిజూడడె మున్ను పద్మగ
ర్భాండము మ్రోగగా పతితపావను డన్బిరుదంబు దాల్చునీ
యండను డాగి యుంటినని యాత డెరుంగునుగాదె యాగ్రహో
ద్దండత పిండిజేతువని దద్దిరి నాదరిరాడు శంకరా. ౫౭

చం. జలజజవిష్ణుముఖ్యులను జాలబలాఢ్యులుగాను లోకముల్
దలచుటకై కదా త్రిపురదానవసంహరణాత్మసాధనా
వళిగను జేసికొంటివి భవన్నిటలాంబక మట్లు విప్పినన్
నిలువుననీరుగారె రజనీచరు లాత్రుటిలోన శంకరా. ౫౮

చం. స్థిరమతిభావనల్ సలిపి శీఘ్రమె మానస మాసనంబుగా
నరయ రచించి గొల్చుచు ముదశ్రులనర్ఘ్యము పాద్య మిచ్చిని
ర్భరముదమున్ నివేదన హారార్పణ మంచు నొసంగి భక్తిత
త్పరత మెలంగువారలదె భాగ్యవిశేష మటన్న శంకరా. ౬౫

చం. తనువనునొక్క టిచ్చి సతతంబు కుటుంబము నిర్వహించు టే
ఘన మనుబుద్ధి నిచ్చి భవకంధిని ముంచుచు తేలు మంచు నీ
యనుపమధీప్రగల్భవిధమంతయు నాపయి జూపితే యహో
వనజభవాస్త్రమున్ వదలవచ్చునె పిచ్చుకపైని శంకరా. ౬౬

చం. పరమకృపాతిరేకపరిపాలితనీరజజాండజాల దు
స్తరనిగమాంతవాక్యచయసన్నుతసద్గుణశీల దీనపా
మరసురకల్పభూరుహసమాంచితనిత్యదమాలవాల యీ
కరణిని జాలమేల నను గావ నుపేక్షయునేల శంకరా. ౬౭

చం. అమితదయాంతరంగ కుసుమాయుధగర్వవిభంగ శాంకరీ
కమలదళేక్షణాహృదయకంజలసన్మదభృంగ కుందస
త్సుమసమపాండురాగపరితుష్టవృషాధిపరాట్తురంగ ఓం
నమయని నీపదాబ్జముల నమ్మితి భక్తి జెలంగ శంకరా. ౬౮

ఉ. హైమవతీకళత్ర కలహాశనముఖ్యమునీంద్రమానసా
రామసుచైత్ర వేదనికరాద్భుతసంస్తవవాక్యపాత్ర స
ర్వామరవాగ్ఘరీనిరతవర్ణితభవ్యచరిత్ర కుందస
త్సోమలశుభ్రగాత్ర నిను గొల్చెద మాధవమిత్ర శంకరా. ౬౯

చం. నిరుపమభక్తచిత్తకమనీయసరోజవిహార పార్వతీ
సరసహృదంబుజాతవసుసంచయచోర రమాపతీపురం
దరవిధిముఖ్యచింతితసుధాసమభవ్యచరిత్రసార యీ
కరణిని చింతదీర నను గావవు నీకిది మేర శంకరా ౭౦

ఉ. రంగుల మీఱుదక్షిణకరాంచితకంకణచిత్రచిత్రతా
భంగురవర్ణముల్ చదువ పాతకులైనను కీసులైననుం
మంగళముల్ ఘటింతు ననుమాటలు వింటినిజంబుగా జగ
న్మంగళదాతవౌట ననుమానములేదటు జేయుశంకరా. ౨౯

చం. పదములయుక్తి జేర్చి రసభావములం గురిపించి శ్లేషసం
పదలనమర్చి యంత్యనియమాదుల గూర్చియథాయసన్ రసా
స్పదమధుపద్యజాలముల బల్కినుతింపగ జాల మూఢుడన్
మదిముద మొందుమా సుతునిమాటలుగా వెయటంచు శంకరా. ౩౦

ఉ. సుందరమందిరంబులు వసూత్కరనిత్యపరంపరల్ సతీ
సుందరి బోలుచక్కని విశుద్ధచరిత్రకులాంగనల్ ముదం
బందగ పుత్రపౌత్రులు సుఖాన్వితులై యటులుంట నో జగ
న్మందిర నిన్నుగొల్చు నసమానమహత్త్వముకంటె శంకరా. ౩౧

చం. జలనిధివీచికాంబుకణజాలములం గణియింపనో జగత్
ఫలద భవన్మహామహిమ పల్కినుతింపగ జాల జన్మినిన్
గొలువరె నూలుపోగొకటి గూర్చియటుల్ ముదమొందు పెద్దనుం
బలికినవెల్ల మాధురిగ భావనసేయడె తండ్రి శంకరా. ౩౨

చం. ఎరుగనివాడవెట్లు పరమేశ్వర నల్వదివత్సరంబులుం
బరులనుగొల్చి సంసరణబంధములన్ బడిమగ్గ జేసి తీ
సరణిని మోదమందితివె చాలు రుజాన్వితు జేసి తైన నిన్
మరతునె భక్తకల్పకమ మానక కొల్చెద నమ్మి శంకరా. ౩౩

చం. ఎరుగుదువీవు నన్ను రసహీన పదోక్తకవిత్వతత్త్వ శే
ఖరబిరుదాంకితుండ నని కాని మదీయసుపుణ్యమేమొ మ
ద్విరచితపద్యముల్ వినగ వేడ్కజనించె నహా విచిత్రమా
తరమె మహాద్భుతం బనుచు బల్కిన పుల్కలెసంగు శంకరా. ౩౪

చం. పలుగతు లుగ్గడించి తొలిపల్కులు నిన్నలఘోష నిచ్చలున్
నలువకు తమ్మికంటికి ననాద్యు డనం దగు వేల్పు దీనులన్
ఖలులయినన్ భరించి తనకార్యమటంచు శుభంబుగొల్పు దా
చిలువల దాల్చె దైవమని చెప్పుచు సన్నుతి సల్పు శంకరా. ౨౧

చం. నిరుపమసత్కృపాబ్ధియని నీకుడిచేత ధరించినట్టి యా
బిరుదము నమ్మితిన్ గద యుపేక్షను జూచి ననున్ పరీక్ష లీ
సరణిని చేయ జూచితివి చాలు నిదేమన కోపమా జగ
ద్వరశుభదాయి నీకిటులు వాంఛయె జాలము సేయ శంకరా. ౨౨

చం. పటుతరయుక్తిసంకలితబంధముఖాదికవిత్వచిత్రవా
క్పటిమ రచించు వీడనుచు భావన చేసి నిరర్థకంబుగా
గుటకలు మ్రింగబోకు నిను గొల్వ దలంచియు పద్యసంచయం
బటునిటు నల్లితిన్ కరుణహారమె కాగ ధరింపు శంకరా. ౨౩

ఉ. ఫాలమునన్ గరద్వయము బాగుగ మోడ్చి భవత్పదంబులన్
వ్రాలి పలాహకాంచిత రవార్భటులన్ మొర వెట్టెదన్ కృపా
శాలి నగాత్మజాహృదయసారసభవ్యమదాళి పాపరు
గ్జాలవనౌఘకీలి నను గావగ నిన్ బ్రతిమాలి శంకరా. ౨౪

చం. పులియొడలట్లు శాలువ విభూతి యొడల్ దిగబూత భూషలా
చిలువలు బుస్సుమంచు నిక జెప్పగనేల శ్మశానవాటియే
నిలయము రుద్రుడంచు భయనీరధి పేరవియన్ని చూచి నే
వెలవెలబోను నీపదము వీడను జుమ్మిక రూఢి శంకరా. ౨౫

చం. గురుడవజాదిసర్వసురకోటి కజాండసహస్రమండితో
దరుడవు దీనపామరవశాదిసమస్తజనౌఘసచ్ఛుభం
కరుడవు భక్తతాపసనికాయులసద్హృదయాంబుజాతభా
స్కరుడవటంచు నిన్ గొలిచి కాదె తరింతురువారు శంకరా. ౨౬

చ. వరములొసంగవచ్చు బలవంతులదైత్యుల ద్రుంపవచ్చు ని
ర్భరఘనహర్షసంపదల పట్టగుపుత్రకళత్రమిత్రులన్
స్థిరజత గూర్పవచ్చు భయదాయకమంచు దలంపకుండ న
గ్గరళము ద్రావ రెవ్వరు జగంబులగాచుటకైన శంకరా. ౨౭

చ. శిరమున నభ్రవాహినికి శేశయు వైరియు దేహకాంతియున్
కరముల భోగిసంతతులు కాయవిలిప్త విభూతియున్ భవ
ద్వరతురగంబు సత్త్వగుణవర్ణత జాటుచు నుండ కొంద రీ
శ్వరుడు తమోగుణుండనుచు వర్ణనసేతు రదేల శంకరా. ౨౮

ఉ. శీతమయూఖుసెన్ బరమశీతజలాంచిత నభ్రగాపగన్
బ్రీతి శిరంబునం దునిచి, పేదల దీనుల బ్రోతు వంచు నీ
శీతలహృత్కృపారసురి యశేషజగంబుల దీనకల్పవి
ఖ్యాతి వహింప నుగ్రుడని కంపమునొందెద రేల శంకరా. ౨౯

చ. నిరుపమసత్కృపారసఘనీపరితర్పితదేవబృంద వి
స్ఫురమురుదేహకాంతిపరిపోషితకుంద నగాధిపాత్మజా
కరయుగలిప్తచందనముఖాదిసుగంధ నిజోదరస్ఫురత్
సరసిజజాండకంద నుతి సల్పెద నీదయ నంద శంకరా. ౩౦

ఉ. అనుపమవైభవాస్పద మహాద్భుతభవ్యకటాక్ష పాపకృత్
దనుజసమూహసంతతవిదారణదక్ష సమస్తలోకపా
వనకరుణాతిదీక్ష నతవర్గనిరంతరపక్ష దీనుడన్
ఘనకృప గావుమా యికనుగాదిటు సేయ నుపేక్ష శంకరా. ౩౧

ప. కలహవినోదమౌని దివిగానము జేయుట విందు నిచ్చుటన్
గాలి చినగొల్వకున్న మదిగూర్చినభక్తి జలాభిషేకముల్
సలిపినసల్పకుండినను సంతతమున్ గనిదీనులన్ ముదం
బలర ననుగ్రహించెదు దయామతివి వెయటంచు శంకరా. ౩౨

చం. అతులితభక్తిచామరకరాచింతయై శ్రమతీర వీచుటో
చతురతమీర దేహమున చల్లనిగంధముబూయుటో జగ
ద్గతవిషవహ్నిబాధ్రువమనెగౌరియునీదుమహత్త్వమున్ జగ
ద్ధితముమనంబునం దలచియేకద యేమనవచ్చు శంకరా. ౫౩

చం. దినముయుగంబుగాగ నిటుతీర్చురుజన్ గృశియింప జూడ నీ
మనసెటులోర్చెనీకథయుమ్మాసతికిన్ మొరపెట్ట కోపమా
తనయునితప్పులెన్నుదురెతం డ్రిలులోకమునందు వేయిక
ఘనకృప జూచిప్రోవగదె కారుణికోత్తమ శర్వ శంకరా. ౫౪

ఉ. ఫాలతలాక్ష నీవలుగ పద్మభవాండములెంత గోపికా
లోలునికృష్ణుబాణుననిలో జయ మందగజేసి తండ్రు నీ
లీలలెపద్మజోగ్రకమలేశులు భేదములేదటంచున
బ్బాలునిగొప్పచేసితని భావనజేసినుతింతు శంకరా. ౫౫

చం. తిలకముదిద్దబోవ శిఖిదీప్తుల నుగ్రలలాటనేత్రమున్
చిలువలుబుస్సుమంచు నునుజేతుల గంధముబూయబూనినన్
తలసిగదీర్పబోవగ క్రుధామతిగంగ సపత్ని సేవలన్
సలుపుటయెట్లుశంకరి యసాధ్యపుసందియమయ్యె [illegible]

చం. మనవి పరాత్పరా నిఖిలమంగళ మాయమ తో[illegible] దే[illegible]
ఘనభవకంధినీదుమని కాదెవిధించితి మట్టులీదలే[illegible]
కనుగద చేయుదోషముల గాఢకృపన్ క్షమియిం[illegible]
మనపసిబిడ్డదీనుడు సుమాయనవింటివిగాదె శం[illegible] ౫

ఉ. అంచితదైవభక్తివిరతాత్ముడగాగ విరించిచేతవా[illegible]
యించియునజ్ఞచేసి యిపుడీశ్వర నన్గరుణింపు మన్న[illegible]
సంచితమంచు చల్లగను సాకులుచెప్పెద వేమిటమనీ[illegible]
మంచి యపారమం చలయుమాసతి చెప్పగవింటె శంకరా. ౫

ఉ. నందనుఁడజ్ఞతన్ పసితనంబున జేసినపుణ్యపాపముల్
పొందుట తల్లిదండ్రులని పూర్వమె వింటి పురాణగాథ లా
చందమెఱింగియే యటులజస్రము నీపసిబిడ్డనంచు నా
బంధముతోడ నిర్భయుఁడ నైతిని తండ్రివిగాన శంకరా. ౮౯

చం. పరగనల్పదాహమున ప్రాణముపోయెడివేళ గంజియో
సరసజలంబొ చిక్కినను చాలునటంచును మొఱ్ఱపెట్టఁగా
త్వరపడబోకు మిచ్చెదసుధారసపానక మెల్లి యన్నటుల్
కరుణనుజూచి సత్వరత గావ నుపేక్ష వహింతె శంకరా. ౯౦

చం. కరికరమొప్పు తుందిలవికారత నున్నవినాయకున్ భవ
ద్వరసుతుఁడన్న భీతిహరివారిజగర్భులు నాదిపూజ్యగా
నిరతముగొల్తురంచు విని నీమురిపెంపుసుతుండ నంటి నా
నెరసులు తప్పులున్న గననేరరజాములు భీతి శంకరా. ౯౧

చం. పెనిచితివింతమట్టు నిరుపేదయుగాక మహాధనాంధతన్
మునుఁగకయుండ చాలును సమోయని మ్రొక్కెదచిన్నకోర్కె యు
య్యనజాలిబట్టు నాకుసుమి యెన్నఁడు నీదెస నిర్భయుండనై
మనుమని స్వప్నరంబొసఁగి మన్ననచేయుము ప్రీతి శంకరా. ౯౨

ఉ. నందుభవన్మహామహిమ వేదముచే నుతులొందు యోగిరా
డ్బృందహృదబ్జకము ల్వాలయు ప్రీతికళిమ్ములవిందు శాంకరీ
సుందరదేహ [illegible] భవశోకరహాపహ నెల్లదీర్పఁగా
[illegible] నెప్డునను మన్ననగావుము ముందు శంకరా. ౯౩

చం. [illegible] సరిన [illegible] గుహుచి కాపుననేమిర పోవుమన్న నున్
[illegible] నిన్ శరణు చాటున డాగితి గెంటజూతువా
[illegible] వాడు శరణాగతరక్షకుడన్న మాటయే
పొసగదు చూడు సర్వజనపూజ్యత నీకొదవంగ శంకరా. ౯౪

చం. విసుగగుగాక నీకునను వెఱ్ఱియటంచు నిరాకరించి నా
దెసవిముఖుండవౌచు గడుదీక్ష్ణతజూపి భవాబ్ధియందు నిన్
విసరెదనంచు భీతిలగవేబెదరింతువుగాక నీకృపా
రసఘనదృష్టిజూతువు పరాత్పర నిశ్చయమట్లు శంకరా. ౯౫

చం. తెలియక చెప్పితేల యతిదీర్ఘసమాసములేవి మాధురుల్
గులుకగ చిత్రవాక్యరసగుంభనలేవి హరుండు మెచ్చ డీ
పలుకులటంచు మిత్రులన బల్కితి బిడ్డడు తప్పుమాటలున్
బలికిన తండ్రిహాయి యనిభావన సేయడెయంచు శంకరా. ౯౬

చం. కర మనురక్తినవ్వుచు నగాత్మజ మేలము లాడుచుండి క
ప్పురపువిడెంబు లీయ పరిపూర్ణముదంబున పొద్దుపుచ్చునీ
సరసవిహీనపద్యముల సందడిజేతునె యీశతంబు ము
త్కరసుమదామమంచు దగ కంఠమునం ధరియింపు శంకరా. ౯౭

చం. చిరచిరలాడబోకు నిను జేరి భజించినవారికిన్ శుభో
త్కర మరుదయ్యె నన్ననదిగౌరవమెట్లు సహించుటెట్లు పా
పరతుడ వందునా పతితపావను డన్ బిరుదంబులేదె నన్
మరచితివా నిజంబ యవమానమునీకగుజుమ్ము శంకరా. ౯౮

ఉ. చందనచర్చనైన ఘనసారసుగంధపుహారమైన సత్
కుందనవారవిందసుమకోరకరంజితదామమైన నీ
మందునిపద్యజాలమె చుమా మది మోదముజెంది యోజగ
న్మందిర చేకొనంగదె యుమాధవ యర్పణచేతు శంకరా. ౯౯

ఉ. మెచ్చకమానవంచు పరమేశ్వరు డౌటయెరింగియే భవత్
సచ్చరితంబుపద్యముల జాడ నుతించుచు పూలదండగా
నిచ్చితి గైకొనందగు నహీనకృపన్ మది మోదమందుమా
పిచ్చకగుంటమీద గడుప్రేమసురాపగయట్లు శంకరా. ౧౦౦

చం. అలతిగజూతువేమొ కమలాక్షుకళంధర బుట్టి సర్వభూ
వలయభరంబుదీర్పఖలవర్గము ద్రుంచియు కోటిలింగసం
స్థలనినునిల్పినట్టిగుణధాముడు మిత్రుడురామచంద్రు డా
యలఘుని పేరివాడను దయామతిజూతువుగాక శంకరా. ౧౦౧

చం. పదములఁ జేరినన్ శరణుబల్కెదనంచును వీనిఁగావ నా
విధియని తోఁచదో మిగుల వేడ్కఁ జనించెనె ఖట్వావాసనం
పదల నోసంగి బాధలకు బాల్పడఁ జేయుచు బూడ నిర్వ్యపున్
సదయుఁ డటన్న యాబిరుదు సత్యముగాదె వచింపు శంకరా. ౧౦౨
చం. మనసు దయాబ్ధి నిక్క మనుమానము నుంతయు లేదు హేతుపున్
గనుఁగొన దోఁచె బావహరి గావ నుపేక్షను జూచెతొల్లి యే
మనియొకొ యంచు లోననుమానముచే నిటుజాగు సేయఁగా
జనునె దయాబ్ధివంచు హరి సంతసమందును గాదె శంకరా. ౧౦౩
చం. సారతపఃప్రభావఋషిసంతతికిన్ నెలవై సగౌరవమీ
వారివసిష్ఠపశ్చిమపువాహినిగాఁ బ్రవహించు చోటికిన్
జేరువ సావరం బనఁగ జెన్నగుతొల్లిటికాపురంబు క
స్తూరి యనంగ వంశ మనుచున్ వెలుసన్వినలేదె శంకరా. ౧౦౪
ఉ. పూలసరంబునల్లితి నపూర్వమనోహరమంచు బ్రీతితో
దాలుపఁగోరి పాలునుసుధారసపూర మటంచు నవ్వె నన్
మేలము లాడఁబోకు పరమేశ్వరిపల్కులు వింటివా సుధా
జాలము బిడ్డపల్కులన చాలరుచించునటంచు శంకరా. ౧౦౫
ఉ. మంజులధీప్రభన్ గురుసమానుఁడు భీష్ముఁడు దేశపాండ్యనా
రంజిలు పేర్లవత్సవయరాజజగత్పతి గౌరవించుమృ
త్యుంజయమంత్రి ధర్మనిరతుం డతఁడా ప్రపితామహుండు హృ
త్కంజనివాసి వైయతనిగాథ లెఱుంగుదు గాదె శంకరా. ౧౦౬
చం. నిరతతపఃప్రభావనిధి నీతివిధిజ్ఞుఁడు నీకు పార్వతీ
శ్వర కడుభక్తుఁడైన శివశంకరమంత్రి పితామహుండు త
ద్వరసుతుఁడైన రాజనకు ధర్మసతీమణి నర్సమాంబకే
నరయఁగ రామచంద్రుఁ డనునాత్మజుఁడన్ విశదంబె శంకరా. ౧౦౭
ఉ. శీతమయూఖజూటగుణశేఖరులై కడుభక్తిమీర ము
త్తాతయు తాతతండ్రియు మదగ్రజుఁడున్ భవదీయనాముపు
ఖ్యాతివహించి నీదయనుగాంచిరి భేదము లేదు రామవి
ఖ్యాతియనన్ మహోముదమె కాన ననున్ గరుణింపు శంకరా. ౧౦౮